

מ"ת (ראשון לציון) 60648-12-24 - מדינת ישראל נ' מואמן עלאן (עציר)

מ"ת (ראשון-לציון) 60648-12-24 - מדינת ישראל נ' מואמן עלאן שלום ראשון-לציון
מ"ת (ראשון-לציון) 60648-12-24
מדינת ישראל

נגד

מואמן עלאן (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[09.02.2025]

כבוד השופט איתי נעמן

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

כתב האישום ביום 23.12.24, הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו ביצוע בצוותא של מסכת מעשי מרמה

באמצעים מקוונים, כלפי עשרות קורבנות.

המשיב הוא תושב האזור, ועל פי כתב האישום קשר עם אחר, אף הוא תושב האזור ועם אחרים נוספים שזהותם אינה ידועה, להשיא רווחים באופן בלתי חוקי, על דרך של הונאה ומרמה באמצעים מקוונים, כלפי עשרות קורבנות אזרחי ישראל.

על פי כתב האישום, כך פעלה מסכת המרמה:

בשלב ראשון, פעלו המשיב והאחרים להשגת מספרי מנויים סלולריים של אזרחים ישראלים, מתוך מאגרים שונים.

בשלב שני, שלחו המשיב והאחרים לבעלי המנויים הסלולריים "מסרוני דיוג", שבהם הוצגו בפניהם הודעות כזב שלפיהן

חשבונות ה-BIT שלהם ננעלו "מטעמי אבטחה", ושכדי לשחרר את החסימה עליהם לאמת את זהותם ואת פרטי

החשבונות שלהם, באמצעות לחיצה על קישורית שצורפה להודעה. לחיצה על הקישורית הובילה את בעל המנוי לדף

אינטרנט שזויף כך שייראה כאילו הוא דף רשמי של חברת BIT, שם התבקש להזין את פרטיו האישיים ואת פרטי

כרטיס האשראי שלו. הפרטים שהוזנו היו מגיעים אל המשיב והאחרים, ששמרו אותם בשרת אחסון שהחזיקו.

בשלב שלישי, עשו המשיב והאחרים שימוש בפרטים האישיים של בעלי המנויים ובפרטי האשראי שלהם שקיבלו כאמור, כדי לנייד את המנויים הסלולריים לחברה אחרת, במטרה להשתלט עליהם. המשיב והאחרים היו נכנסים לאתר של חברת התקשורת WECOM (להלן: "החברה") ומבקשים לנייד אליה את מנוי הסלולר. מהחברה הייתה נשלחת לבעל המנוי הודעה שבה התבקש להזין קוד. ואולם, המשיב והאחרים פעלו לכך שבמקום לדף האינטרנט של החברה, היה בעל המנוי מגיע לדף אינטרנט מזויף נוסף שנחזה להיות של חברת BIT ושם היה מזין את הקוד, בסברו שמדובר בפעולת המשך לפעולה הקודמת שביצע - לשחרור נעילת חשבון ה-BIT שלו. במקרים שבהם בעל המנוי לא הזין את הקוד בדף האינטרנט המזויף, פעלו המשיב והאחרים לכך שהיה מקבל שיחת טלפון מוקלטת, שבה התבקש להזין את הקוד שקיבל בלחיצה על מקשי הטלפון. הקודים שהזינו בעלי המנויים היו מגיעים לידי המשיב והאחרים, אלה היו מזינים אותם באתר החברה ובכך היו משלימים את פעולת הניוד של המנויים הסלולריים ואת ההשתלטות עליהם.

בשלב רביעי, כשבידיהם השליטה במנויים הסלולריים וכן פרטי בעלי המנויים ופרטי כרטיסי האשראי שלהם, היו המשיב והאחרים מבצעים בחשבונותיהם של בעלי המנויים ובכרטיסי האשראי שלהם פעולות פיננסיות שלא כדין. באישום הראשון, מתואר כי בין החודשים פברואר-נובמבר 2024, פעלו המשיב והאחרים בשיטה שתוארה לעיל כלפי 61 בעלי מנויים-קורבנות, ביצעו ברכושם עסקאות ופעולות מרמה בהיקף של 365,852 ש"ח וניסו לבצע פעולות מרמה נוספות בהיקף של 8,353 ש"ח, פעולות שלא צלחו בשל פעולות בקרה של מחלקות הביטחון בחברות האשראי.

באישום השני, מתואר כי בין החודשים מרץ-ספטמבר 2024, פעלו המשיב והאחרים כאמור לעיל, ועשו שימוש באמצעות פרטי כרטיסי האשראי כדי להטעין מאות כרטיסי "רב-קו", לשם מכירתם לתושבי האזור, כדי לאפשר תנועתם בתוך שטחי מדינת ישראל. בשיטה זו, הטעינו המשיב והאחרים במרמה 762 כרטיסי "רב-קו" בסכום של 152,400 ש"ח, וניסו להטעין 673 כרטיסים נוספים בסכום של 134,600 ש"ח. באישום השלישי, מתואר כי לאחר שבעלי המנויים השיבו את המנויים לחברות התקשורת שבהן פעלו במקור ולפני הניוד, ולאחר שכרטיסי האשראי שלהם נחסמו כדי למנוע שימושי מרמה נוספים, פעלו המשיב והאחרים לחדש את תכנית המרמה, וביום 24.11.24 שלחו 2,107 מסרונים דיוג כוזבים נוספים למספרי טלפון ישראלים, במטרה להשיג את פרטי בעלי המנויים ואת פרטי האשראי שלהם וכדי לבצע על חשבונם במרמה עסקאות אשראי נוספות, כפי שתואר לעיל. תכנית זו נבלמה, לאחר שהמשיב נעצר.

בשלושת האישומים, מיוחסות למשיב ריבוי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977, ושל קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין. כמו כן, ובשל הפעולות והשימושים כאמור בפרטי האשראי של בעלי המנויים, מיוחסות למשיב ריבוי עבירות לפי הוראות חיקוק שונות בחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019. מיוחסות לו גם עבירות של כתיבת תוכנה שתוצאתה מידע כוזב, לפי סעיף 3(א)(2) לחוק המחשבים, תשנ"ה-1995. באישום הרביעי, מיוחסת למשיב עבירה של איסור פעולה ברכוש אסור, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000.

באישום הרביעי, נטען כי המשיב והאחרים ביצעו עבירה של איסור עשיית פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, בכך שביצעו ברכוש פעולות אסורות בהיקף של 155,934 ש"ח לפחות, וכן קיבלו לידיהם את הזכות למימוש מסגרות אשראי בהיקף של 625,500 ש"ח לפחות.

ביום 2.1.25, הסכימו ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה לכל האמור בכתב האישום. בהחלטתי מאותו היום, הוריתי על קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של המשיב.

תסקיר שירות המבחן

בתסקיר מיום 23.1.25 מפורטות נסיבות חייו של המשיב, כפי שמסרן לקצינת המבחן. המשיב, כבן 24, מוסר שגדל במשפחה נורמטיבית מסורתית, קיבל מהוריו את מלוא הצרכים החומריים והרגשיים שלהם היה זקוק, לאחר 12 שנות לימוד החל ללמוד הנדסת מחשבים באוניברסיטת ביר-זית ובאמצע התואר עבר ללימודי מנהל עסקים והיה בשנה ג' ללימודיו בעת מעצרו. מגיל 17 עזר לאביו בעסק המשפחתי במקביל ללימודיו וקיים קשרים חברתיים נורמטיביים. המשיב מסר כי חוויית המעצר מטלטלת וקשה עבורו, פיזית ורגשית, כי הוא מאוכזב מעצמו ומהפגיעה שגרם לתדמיתו ולתדמית משפחתו.

קצינת המבחן מתרשמת כי המשיב נעדר בשלות רגשית, בעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית במיוחד במצבים מורכבים רגשיים, עם נטייה להיגררות והיעדר יכולת חשיבה לטווח ארוך על השלכות התנהגותו. קצינת המבחן התרשמה מפערים במסירת מידע סביב התנהלותו של המשיב ויחסיו הבינאישיים, כאשר בולטים דפוסי טשטוש והסתרה מצדו. אף גיסו של המשיב, שהוצע כמפקח עליו, תיאר את המשיב כבעל נטייה להיגררות וכמי שנוטה לפעול ללא שיקול דעת מותאם. קצינת המבחן מתרשמת כי המשיב מתקשה להכיר בכשלים בהתנהגותו ושהוא נעדר כל יכולת לערוך התבוננות בנסיבותיהם הפנימיות. היא מתרשמת מנטייתו של המשיב לצמצם ולהפחית במשמעות קשרים החברתיים השוליים. עוד היא מתרשמת כי למשיב קושי בעמידה בגבולות חיצוניים ופנימיים. בשקלול כל אלה, סבורה קצינת המבחן כי קיימת מידת סיכון בלתי מבוטלת להישנות עבירות דומות מצד המשיב ולהתנהלות פורצת גבולות מצדו. קצינת המבחן נפגשה עם שניים שהוצעו כמפקחים על המשיב - גיסו וקרוב משפחה נוסף. מהגיס התרשמה כי הוא אינו ער לקשרים החברתיים הבעייתיים של המשיב וכי יתקשה לזהות ולמנוע מצבי סיכון פוטנציאליים מצדו. כמו כן, שלא יוכל לשמש כמפקח לאורך זמן ממושך. מקרוב המשפחה הנוסף התרשמה מדמות שאינה דומיננטית ואינה מעורבת מספיק בחיי המשיב, שיתקשה לשמש כמפקח לטווח ארוך ואינו מתאים להפחתת הסיכון הנשקף מהמשיב. קצינת המבחן אינה באה בהמלצה לשחרורו של המשיב או לשינוי בתנאי מעצרו. עמדות הצדדים

ב"כ המשיב עתרו לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר, בהפנותם לגילו של המשיב ולהיעדר עבר פלילי כלשהו לחובתו. הם אינם מתעלמים מעילות המעצר הנשקפות מהמעשים המיוחסים למשיב וכן מהתרשמות שירות המבחן והיעדר המלצתו, אך סבורים כי לאלה ניתן לתת מענה בדמות חלופת מעצר. תחילה עתרו לשחרורו של המשיב לשטחי האזור, בערבויות שיבטיחו המשך התייצבותו לדין או בחלופת מעצר בפיקוח, ואולם במהלך הדיון בפניי נסוג מעמדה זו ועתרו לשחרורו או להעברתו של המשיב להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני בתוך שטחי מדינת ישראל, בפיקוח ובערבויות של גיסו של המשיב שהוצע לשירות המבחן כאמור ושל בני משפחה נוספים. לשיטתם, לו מדובר היה במשיב ישראלי עם אותן עבירות מיוחסות ובעל אותם נתונים, היה משוחרר לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני, ושעצם היותו של המשיב תושב האזור לא צריכה להביא לתוצאה שונה בעניינו. המבקשת עותרת למעצר המשיב עד לתום ההליכים. ב"כ המבקשת מפנה למעשי המשיב ולנסיבות הביצוע המלמדים על מסוכנות שלא ניתן לאיין בחלופת מעצר, כפי שעולה אף מתסקיר שירות המבחן. עוד היא מפנה לכך שהמשיב הוא תושב האזור, שעל כן קם חשש ממשי להימלטותו מהדין.

דיון והכרעה

המעשים המיוחסים למשיב, נסיבות הביצוע שלהן ונסיבותיו האישיות מקימים נגדו שתי עילות מעצר: עילת מסוכנות, לפי סעיף 21(א)(1) (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996, ועילה של חשש להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, לפי סעיף 21(א)(1) (א) לחוק המעצרים הנ"ל. אשר לעילת המסוכנות, אמנם אין במעשים המיוחסים למשיב כדי להקים מסוכנות סטטוטורית או כדי להוות סיכון לביטחון או לשלומם הפיזי של אדם, ואולם כבר נקבע כי גם עבירות רכוש עלולות, בנסיבות מסוימות, להקים עילת מעצר של מסוכנות לביטחון האדם ולביטחון הציבור. כך, כאשר מדובר ב"עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של עבריינים מספר, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים" (בש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל (18.9.98)).

הדברים יפים והולמים במובהק לענייננו נוכח נסיבות ומאפייני הביצוע, כמתואר בכתב האישום: מסכת העבירות; היקף המרמה; מספר הקורבנות; החבירה לאחרים וביצוע העבירות בצוותא; ביצוע המרמה "מרחוק", תוך שימוש באמצעים מקוונים; משך ביצוע העבירות - כ-9 חודשים - המלמד כי אין מדובר במעידה חד פעמית או נקודתית אלא באורח חיים שסיגל המשיב לעצמו משך תקופה ארוכה; חזרת המשיב לתכנית המרמה ולביצוע העבירות כמתואר באישום השלישי, לאחר שלא היה בידו עוד להשתמש בפרטי האשראי שהשיג כמתואר באישום הראשון; ביצוע העבירות על ידי המשיב לא נפסק מבחירה שלו או מיוזמתו, אלא כתוצאה מכך שנתפס בכף ונעצר.

נסיבות אלה משקפות מסוכנות במידה גבוהה לכך שהמשיב ישוב ויבצע עבירות דומות ויסכן את ביטחון הציבור. המסוכנות הנשקפת מהמשיב נלמדת גם מהאמור לגביו בתסקיר שירות המבחן: היעדר בשלות רגשית, נטייה להתנהגות אימפולסיבית, נטייה להיגררות אחר אחרים והיעדר יכולת חשיבה מעמיקה על השלכות התנהלותו. לא זו אף זו, ההתרשמות היא כי בולטים אצל המשיב דפוסים של טשטוש והסתרה וחשש ממשי לפריצת גבולות.

בנסיבות אלה ונוכח האמור בתסקיר, ובהינתן שמדובר בעבירות שניתנות לביצוע מכל מקום, "מרחוק" ותוך שימוש באמצעים פשוטים יחסית, קמה מסוכנות ממשית לכך שלו ישוחרר ממעצר ישוב המשיב לבצע עבירות דומות. האמור בתסקיר, באשר לחשש ממשי מצד המשיב לפריצת גבולות, מלמד כי מסוכנות זו תעמוד בעינה אף לו יוטלו עליו מגבלות קונקרטיות כמו איסור על שימוש במרשתת. בהקשר זה של המסוכנות לביצוע עבירות ולהפרת תנאים ונוכח אופי העבירות כאמור, אין יתרון או מענה גם בהוספת רכיב של פיקוח אלקטרוני. החשש לפריצת גבולות מצד המשיב מבסס גם עילת מעצר של חשש מהימלטות מהמשך ההליכים בעניינו ומאימת הדין.

טוב עשו ב"כ המשיב משחזרו בהם מעתירתם הראשונית להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בשטחי האזור. ברי כי בחלופה שכזו לא יהיה כדי להוות מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהמשיב להישנות ביצוע עבירות דומות נגד אזרחי ישראל כמפורט לעיל, מה גם שרשויות אכיפת החוק של ישראל אינן פועלות בשטחי האזור ולא יהיה בידיהן לאכוף את חלופת המעצר ואת קיום תנאיה (בש"פ 3656/23, חריס נ' מדינת ישראל (24.5.23)). מצאתי לדחות את עתירת ב"כ המשיב להורות על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני בתוך תחומי מדינת ישראל. שחרורו של תושב האזור שאין לו היתר לשהייה בישראל לחלופת מעצר בתוך שטחי ישראל מעורר קושי ממשי, שהרי בכך מכשיר בית המשפט שהייה בלתי חוקית בישראל. לפיכך, נקבע בפסיקה כי אפשרות לחלופת מעצר לתושב האזור בתוך ישראל תיעשה במקרים נדירים ויוצאי דופן (בש"פ 6781/13, קונדוס נ' מדינת ישראל (4.11.13)). אני סבור כי עניינו של המשיב אינו נופל בגדר אותן מקרים "נדירים ויוצאי דופן". המשיב אמנם צעיר בן 24 ונעדר עבר פלילי ואמנם לא יוחסה לו עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, ואולם העולה אודותיו מתסקיר שירות המבחן מלמד כי בנסיבותיו האישיות אין המדובר בחלופה שתיתן מענה הולם ומספק. הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח התרשמות שירות המבחן מהמפקחים שהוצעו, אך בנסיבות העבירות ובנסיבותיו של המשיב הם עומדים אף בפני עצמם וללא תלות במידת התאמת המפקחים למלאכת הפיקוח.

אין לחדד, עילת ההימלטות הנשקפת מהמשיב עולה גם מעצם היותו תושב האזור. זהו חשש אינהרנטי לדבר. בעוד ששחרורו של תושב ישראל לחלופת מעצר בתוך ישראל עלול להקים חשש להימלטותו ולהסתתרותו בתוך תחומי ישראל מחשש למעצרו, הרי ששחרורו של תושב האזור לחלופת מעצר בתוך ישראל מקים חשש להימלטותו ממקום החלופה בישראל בחזרה אל האזור, ושם, מטבע הדברים וכפי שצוין לעיל, יקשה על גורמי האכיפה להגיע אליו ולעצרו. אני ער לכך שבמקרה זה המשיב נעצר בביתו שבאזור, אך הדבר היה כרוך בפעולה מבצעית חריגה של כוחות הביטחון ואין מקום לשוב ולהעמיס עליהם נטל כזה, למקרה שבו המשיב יעזוב את מקום החלופה ויימלט. כאמור בפסיקה, אין משמעות הדבר שאפשרות של שחרור תושב האזור לחלופה בתוך ישראל תיפסל קטגורית, אך היא שמורה למקרים חריגים ויוצאי דופן שעניינו של המשיב אינו נמנה עמם. מכל מקום, נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן על היותו של המשיב פורץ גבולות, מקבלת עילת ההימלטות בעניינו משנה תוקף והיא אינה בבחינת חשש בעלמא.

סיכומי של דבר, שנסיונות ביצוע העבירות והעולה מתסקיר שירות המבחן מקימים נגד המשיב עילה מובהקת של מסוכנות וכן חשש להימלטות מהדין.

בית המשפט יסטה מהמלצה שלילית של שירות המבחן רק באופן חריג, כאשר ישנם טעמים כבדי משקל לכך (בש"פ 3668/23 פלוני נ' מדינת ישראל (18.5.23); בש"פ 935/23, פלוני נ' מדינת ישראל (8.2.23); בש"פ 4214/18 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.18)). לא מצאתי כי כאלה מתקיימים בעניינו של המשיב. לפיכך, אני מורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ה, 09 פברואר 2025, ושומעה לצדדים על ידי השופט התורן.